

BIULETYN INFORMACYJNY

Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

ISSN 1234 - 9771

149

W numerze:

- 🖐 Minimalne wynagrodzenie za pracę
- 🖐 Bezkonfliktowa współpraca Związku z pracodawcą
- 🖐 Wskaźniki GUS - stan na 01.01.2005 r.
- 🖐 Notes Związkowca nr 17

SOLIDARNOŚĆ
1980-2005

Gdańsk, styczeń 2005 r.

Spis treści

Z OBRAD PREZYDIUM KK	3
POSIEDZENIE Z DN. 4.01.2005 R.	3
POSIEDZENIE Z DN. 11.01.2005 R.	4
POSIEDZENIE Z DN. 18.01.2005 R.	7
POSIEDZENIE Z DN. 24.01.2005 R.	11
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	15
MINIMALNE WYNAGRODZENIE ZA PRACĘ	15
ZESTAWIENIE WYSOKOŚCI ZASIŁKÓW, ŚWIADCZEŃ EMERYTALNO – RENTOWYCH, NAJNIŻSZEGO WYNAGRODZENIA, MINIMUM SOCJALNEGO I MINIMUM EGZYSTENCJI	17
WSKAŹNIKI GUS	18
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	19
ZESPÓŁ PROBLEMOWY DS. POLITYKI GOSPODARCZEJ I RYNKU PRACY TRÓJSTRONNEJ KOMISJI DS. SPOŁECZNO – GOSPODARCZEJ	19
POLSKA AGENCJA ROZWOJU PRZEDSIĘBIORCZOŚCI	20
DZIAŁ POLITYKI EKONOMICZNEJ	23
MIKROPRZEDSIĘBIORCY	23
WIADOMOŚCI SZKOLENIOWE	23
ROZWÓJ ZWIĄZKU	23
KRAJOWY DZIAŁ SZKOLEŃ	24
DZIAŁ DS. OCHRONY ŚRODOWISKA PRACY I EKOLOGII	24
SPOTKANIE REGIONALNYCH I BRANŻOWYCH KOORDYNATORÓW DS. BHP	24
SPOTKANIE SPOŁECZNYCH INSPEKTORÓW PRACY REGIONU GDAŃSKIEGO NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”	25
DZIAŁ PRAWNY	25
BEZKONFLIKTOWA WSPÓŁPRACA ZWIĄZKU Z PRACODAWCĄ	25
Z PRAC KKR	30
POSIEDZENIE KRAJOWEJ KOMISJI REWIZYJNEJ	30

Numer zamknięto 04.02.2005 r.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 4.01.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 1/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie rodzinnych domów pomocy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie rodzinnych domów pomocy:

- 1) § 3 ust. 1 – brak określenia kto może być założycielem rodzinnych domów pomocy, czy tylko osoba fizyczna (rodzina) czy też osoba prawna np. stowarzyszenie lub fundacja,
- 2) § 2 i § 3 ust. 2 - brak określenia typów rodzinnych domów pomocy w zależności od rodzaju niepełnosprawności ich mieszkańców,
- 3) § 7 – nadzór nad standardem usług opiekuńczych i bytowych powinien sprawować organ wyższy od poziomu gminnego, np. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie,
- 4) § 5 ust. 1 – należy dodać, iż osoba wymagająca całodobowej opieki może być kierowana do rodzinnego domu pomocy także na wniosek opiekuna prawnego lub pracownika socjalnego,
- 5) osoba lub rodzina występująca z inicjatywą prowadzenia rodzinnego domu pomocy, oprócz spełniania postanowień § 4 powinna:
 - wykazać się nie zaleganiem w spłacaniu swoich zobowiązań w stosunku do instytucji państwowych oraz innych wierzycieli,
 - dysponować odpowiednimi środkami finansowymi, które będą zabezpieczać przed utratą płynności finansowej,
 - być właścicielem budynku przeznaczonego na rodzinny dom pomocy,
 - posiadać zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do prowadzenia tego typu placówki,
 - odbyć szkolenie lub instruktaż na wzór szkoleń dla rodzin zastępczych.

Pozytywną opinię warunkujemy uwzględnieniem powyższych uwag.

Decyzja Prezydium KK nr 2/05

ws. podziału środków finansowych w ramach 2% odpisu na działalność sekcji branżowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia:

- skarbnika Komisji Krajowej,
 - członka Prezydium KK odpowiedzialnego za funkcjonowanie Biura Ekspertckiego KK,
- do dysponowania środkami finansowymi z 15% tzw. odpisu na fundusz rezerwowy oraz 5% odpisu na sekcje problemowe, określonymi w uchwale KK nr 125/91 (dot. podziału 2% odpisu na funkcjonowanie struktur branżowych).

Rozdysponowanie w/w środków następuje po uprzednim ustaleniu wysokości tych środków i sposobu ich podziału z przewodniczącymi Rad Krajowych Sekretariatów Branżowych.

Decyzja Prezydium KK nr 3/05

ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Komunikat

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwróciło się z apelem do wszystkich członków i sympatyków związku o pomoc ofiarom tragedii w Azji. Założono specjalne konto, na które można przekazywać wpłaty pieniężne. Tragedia spowodowana trzęsieniem ziemi i tsunami w Azji wstrząsnęła całym światem - czytamy w apelu. Miliony bezdomnych i zagrożonych epidemią czeka na wsparcie. Nie mogąc być obojętnymi i biernymi wobec ludzkiej tragedii, podjęliśmy akcję zbiórki pieniędzy przeznaczonych dla ofiar kataklizmu. (Pełną treść apelu i numer konta podano w osobnym komunikacie).

Podczas posiedzenia w dniu 04 stycznia 2005 roku w Gdańsku prezydium KK zapoznało się z sytuacją na kolei oraz dotychczasowym przebiegiem rozmów z rządem, o czym wyczerpująco informował przewodniczący Sekretariatu Transportowców Bogdan Kubiak - członek prezydium KK.

W trakcie posiedzenia pozytywnie zaopiniowano projekt rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej ws. *rodzinnych domów pomocy* pod warunkiem uwzględnienia zgłoszonych uwag szczegółowych.

• *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 11.01.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 4/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS ws. stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich UE kwalifikacji do wykonywania zawodu pracownika socjalnego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu pracownika socjalnego.

Decyzja Prezydium KK nr 5/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGİP ws. wysokości oraz trybu przyznawania i wypłacania dodatków do wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w publicznych służbach zatrudnienia

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie wysokości oraz trybu przyznawania i wypłacania dodatków do wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w publicznych służbach zatrudnienia.

Decyzja Prezydium KK nr 6/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGiP ws. przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania.

Decyzja Prezydium KK nr 7/05

ws. opinii o projekcie ustawy MF o podatku od samochodów osobowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do projektu ustawy Ministerstwa Finansów o podatku od samochodów osobowych:

- wprowadzenie w trybie przyspieszonym podatku od samochodów osobowych rejestrowanych na terytorium kraju, zastępującego podatek akcyzowy, nie znajduje uzasadnienia. Wprawdzie Komisja Europejska zaleciła ujednolicenie zasad opodatkowania samochodów osobowych, ale wyznaczyła czas na ich wprowadzenie od 5 do 10 lat,
- poważne wątpliwości budzi także sposób naliczania podatku, zwłaszcza ze względu na uzależnienie jego wysokości od roku produkcji auta, a nie od emisji dwutlenku węgla przez dany model samochodu, co jest sprzeczne z zaleceniami Komisji Europejskiej,
- nie ma też podstaw do twierdzenia, że wprowadzenie podatku od samochodów osobowych spowoduje wzrost produkcji nowych aut, a tym samym zwiększenie ilości miejsc pracy.

Decyzja Prezydium KK nr 8/05

ws. opinii o projekcie ustawy MPS o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawy o przejęciu przez Skarb Państwa zobowiązań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieprzekazanych składek do otwartych funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” uznaje za słuszny założony przez Ministra Polityki Społecznej cel w projekcie ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawy o przejęciu przez Skarb Państwa zobowiązań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieprzekazanych składek do otwartych funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych, zmierzający do ograniczenia zastrzeżeń Eurostatu odnośnie prawidłowości zakwalifikowania II filara w polskim systemie ubezpieczeń emerytalnych za część systemu ubezpieczeń społecznych, czyli za część finansów publicznych. Oznacza to zmianę zapisów, dotyczących dziedziczenia środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych (ofe).

W ustawie za pozytywne należy uznać uregulowanie trybu przekazywania obligacji Skarbu Państwa na rzecz uczestników funduszy w związku z przejęciem przez Skarb Państwa zobowiązań ZUS z tytułu składek nieprzekazanych do ofe (dotychczas brak było takiego uregulowania).

Korzystna jest także proponowana ochrona akcji towarzystwa przed użyciem ich jako przedmiotu zabezpieczenia.

Pozytywną opinię o ww. projekcie Prezydium KK warunkuje jednak uwzględnieniem następujących uwag:

- skreślić zmianę 8) pkt 3 dotyczącą art. 59 ust. 4 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, gdyż usunięcie wymogu rękojmi uważa za zbyt ryzykowne,
- przepisy dotyczące obowiązkowej dyspozycji na wypadek śmierci należy tak skorygować, by nie różnicowały osób prawnych,
- wobec faktu, że umorzenie jednostek rozrachunkowych skutkujące zmianą wysokości jednostek rozrachunkowych danego otwartego funduszu emerytalnego prowadzi do naruszenia zasady oceny wyników inwestycyjnych OFE w oparciu o wartość jednostki rozrachunkowej, a zarazem narusza zasadę gromadzenia składek na indywidualnych rachunkach, prowadząc do powiększenia zasobów innych uczestników danego OFE (w największym stopniu tych najzasobniejszych, co jest działaniem przeciwnym zasadzie solidarności społecznej) kosztem członków rodziny zmarłego uczestnika systemu, oczekujemy propozycji poprawniejszego rozwiązania,
- należy uzupełnić drugie zdanie ust. 2 art. 132 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, nadając mu brzmienie: „Członkami najbliższej rodziny zmarłego członka otwartego funduszu są: jego małżonek i dzieci, a w przypadku ich braku – jego rodzice i wnuki, w przypadku ich braku – jego dziadkowie i prawnuki, a w przypadku ich braku – jego rodzeństwo.”,
- zapisy dotyczące dziedziczenia nie są spójne z ustawą Kodeks rodzinny i opiekuńczy, a konkretnie z jej art. 31 § 2 ust. 3,
- okres 20 lat jako limit wypłaty ratalnej może skutkować wzrostem kosztów systemu, należy rozważyć mniej kosztowne rozwiązanie,
- należy doprecyzować w dodanym art. 132a ust. 1 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, że chodzi o zmarłego członka ofe,
- należy określić sankcje dla ofe za niedopilnowanie zawarcia dyspozycji na wypadek śmierci w nowo zawieranych umowach,
- należy wprowadzić przepisy przejściowe dotyczące zmiany zasad dziedziczenia.

Decyzja Prezydium KK nr 9/05

ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 10/05

ws. dotacji finansowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia przeznaczyć kwotę w wysokości 10.000,- (dziesięć tysięcy) zł na pomoc ukraińskim związkom zawodowym.

Kwota ta zostanie wpłacona na założonym w tym celu rachunku bankowym.

Decyzja Prezydium KK nr 11/05

ws. dotacji finansowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia przeznaczyć kwotę w wysokości 15.000,- (piętnaście tysięcy) zł na pomoc dla rodzin i osób poszkodowanych podczas kataklizmu w Azji.

Komunikat

Podczas posiedzenia w dniu 11 stycznia 2005 roku w Gdańsku prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniowało projekt ustawy Ministra Polityki Społecznej o zmianie ustawy o *organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych*, ustawy o *systemie ubezpieczeń społecznych*, ustawy o *przejęciu przez Skarb Państwa zobowiązań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieprzekazanych składek do otwartych funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych*. Założony w projekcie cel ustawy zmierzający do ograniczenia zastrzeżeń Eurostatu odnośnie prawidłowości zakwalifikowania II filara w polskim systemie ubezpieczeń emerytalnych jako części systemu ubezpieczeń społecznych, czyli części finansów publicznych - prezydium KK uznało za słuszny. Oznacza to zmianę zapisów, dotyczących dziedziczenia środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych. Za pozytywne należy uznać także uregulowanie trybu przekazywania obligacji Skarbu Państwa na rzecz uczestników funduszy w związku z przejęciem przez Skarb Państwa zobowiązań ZUS z tytułu składek nieprzekazanych do otwartych funduszach emerytalnych (dotychczas brak było takiego uregulowania). Ostatecznie jednak pozytywną opinię o projekcie tej ustawy prezydium KK warunkowało uwzględnieniem przez rząd szeregu zgłoszonych uwag szczegółowych.

Uwagi szczegółowe zgłoszono również do projektu ustawy Ministra Finansów o podatku od samochodów osobowych stwierdzając jednocześnie, że wprowadzenie w trybie przyspieszonym podatku od samochodów osobowych rejestrowanych na terytorium kraju, zastępującego podatek akcyzowy, nie znajduje uzasadnienia. Wprawdzie Komisja Europejska zaleciła ujednolicenie zasad opodatkowania samochodów osobowych, ale wyznaczyła czas na ich wprowadzenie od 5 do 10 lat.

Nie wniesiono uwag do projektów rozporządzeń Ministra Gospodarki i Pracy /1/ *ws. wysokości oraz trybu przyznawania i wypłacania dodatków do wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w publicznych służbach zatrudnienia*; /2/ *ws. przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania*, a także Ministra Polityki Społecznej /3/ *ws. stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich UE kwalifikacji do wykonywania zawodu pracownika socjalnego*.

Prezydium KK omówiło sytuację w koncernie energetycznym Energa oraz przebieg negocjacji i protestów na kolei.

Podjęto decyzję o przekazaniu na konto pomocowe dla ofiar kataklizmu w Azji kwoty 15 tys. złotych.

• Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK

POSIEDZENIE Z DN. 18.01.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 12/05

ws. opinii o projekcie ustawy MGiP o dopłatach do umów na budowę statków

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” uznaje za słuszne kierunki proponowanych zmian w projekcie ustawy Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie dopłat do umów na budowę statków, jednocześnie zgłasza następujące uwagi:

- 1) w art. 4 pkt 3 ust. 4 - określić podmiot zobowiązany do pokrycia wynagrodzenia należnego dla Banku Gospodarstwa Krajowego za wykonywanie czynności związanych z udzieleniem dopłat,
- 2) w art. 5 pkt 2 ust 5 - uwzględnić cenę kontraktową,
- 3) w art. 5 pkt 2 ust 6 - wziąć pod uwagę trudność związaną ze wskazaniem „źródła finansowania budowy statku” przed podpisaniem kontraktu na statek. Ponadto w stosunku do

przyszłych kontraktów uprawomocnienie źródeł finansowania uzależnione będzie od przyznania dopłat,

- 4) konieczna jest zmiana treści art. 7 pkt 1 na następującą: „Minister właściwy do spraw gospodarki podejmuje decyzję w sprawie wysokości dopłaty do umowy na budowę statku po otrzymaniu opinii o której mowa w art. 5 ust. 7 i opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie bieżącej dostępności środków budżetowych na ten cel”,

Ponadto pozytywne zajęcie stanowiska przez ministra właściwego do spraw gospodarki w sprawie udzielenia dopłaty powinno być określone jako promesa. Jest to konieczne gdyż produkcja statku trwa 2-3 lata, a dopłata nastąpi 30 dni od dnia dostarczenia statku przez stocznnię polską,

- 5) w art. 7 ust 2 - zmienić brzmienie zapisu na: „Minister właściwy do spraw gospodarki informuje stocznnię polską o wysokości udzielonej dopłaty i terminie przekazania środków”.

Ponadto projekt ustawy należy doprecyzować wprowadzając zapisy:

- a. „Dopłaty mogą być udzielane do umów na budowę statków zawartych przez stocznie polskie obejmujące typy statków zgodnie z rozporządzeniem UE 1177/2002 z dnia 27 czerwca wraz z późniejszymi zmianami i dostarczonych kupującym po wejściu w życie niniejszej ustawy lecz nie później niż w ciągu 3 lat od daty podpisania umowy na budowę statku, chyba że Komisja Europejska wyrazi zgodę na wypłacenie dopłaty pomimo przekroczenia powyższego terminu”,
- b. obligujące ministra właściwego do spraw finansów publicznych o zabezpieczeniu w budżecie państwa w latach przyszłych kwot przyznanych dopłat,
- c. o obowiązku MGiP do określenia zakresu potrzeb sektora stocznioowego na dopłaty w latach następnych oraz obowiązku zgłoszenia tych potrzeb do projektów budżetu na lata następne,
- d. szczegółowo określające w rozporządzeniu wykonawczym sposób planowania wysokości zapotrzebowania środków na dopłaty, tak aby nie zaistniała ewentualność odmowy lub ograniczenia wysokości dopłat z powodu przedwczesnego wyczerpania środków w budżecie na ten cel.

Decyzja Prezydium KK nr 13/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGiP w sprawie wzoru wniosku, informacji i dokumentów niezbędnych do ubiegania się o dopłaty do umów na budowę statków

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następującą uwagę do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie wzoru wniosku, informacji i dokumentów niezbędnych do ubiegania się o dopłaty do umów na budowę statków:

- 1) w § 3 pkt 4 zmienić zapis „inny dokument, z którego będzie wynikało w sposób nie budzący wątpliwości, że o zawarcie umowy ubiegała się stocznia koreańska oferując niższą cenę” na zapis „inny dokument, z którego będzie wynikało w sposób nie budzący wątpliwości, że o zawarcie umowy ubiegała się stocznia koreańska oferując niższą cenę na statek o zbliżonych parametrach”.

Decyzja Prezydium KK nr 14/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie placówki zapewniającej całodobową opiekę

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie placówki zapewniającej całodobową opiekę.

Decyzja Prezydium KK nr 15/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży.

Decyzja Prezydium KK nr 16/05

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zatrudnieniu w spółdzielniach pracy pracowników państwowych przedsiębiorstw komercjalizowanych i prywatyzowanych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia poselski projekt ustawy o zatrudnieniu w spółdzielniach pracy pracowników państwowych przedsiębiorstw komercjalizowanych i prywatyzowanych.

Nie znajduje uzasadnienia wprowadzenie kolejnej ustawy określającej nowy tryb prywatyzacji, tym bardziej, że projekt jest niedopracowany i wymaga wielu zmian. Nie do zaakceptowania są m.in. następujące rozwiązania:

1. Zaproponowany sposób sprzedaży majątku (po cenach znacznie obniżonych lub za symboliczną złotówkę) może sprzyjać wyprowadzaniu aktywów z przedsiębiorstwa a nie ratowaniu miejsc pracy. Tym bardziej, że brak jest mechanizmów ograniczających członków spółdzielni jedynie do grona byłych pracowników. Ponadto projektodawcy nie wzięli pod uwagę obowiązujących uregulowań dotyczących udzielania przez Skarb Państwa szczególnych preferencji przy sprzedaży majątku co podlega regułom pomocy publicznej.
2. Pracownicy nie otrzymują żadnej gwarancji ciągłości stosunku pracy w nowym podmiocie. Nabiera to szczególnego znaczenia wobec obligatoryjności złożenia oświadczenia o rezygnacji z odprawy pieniężnej przysługującej pracownikowi zgodnie z ustawą o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Decyzja Prezydium KK nr 17/05

ws. wykreślenia MKK z rejestru MKK

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na mocy uchwały KK nr 29/04 skreśla z rejestru niżej wymienione Międzyzakładowe Komisje Koordynacyjne:

- 1) Hochtief Polska Sp. z o.o. zarejestrowaną pod nr 55 w Krajowym rejestrze MKK, w związku z utworzeniem jednej organizacji związkowej w Hochtief Polska Sp. z o.o.,
- 2) w Południowym koncernie Energetycznym S.A. zarejestrowaną pod nr 51 w Krajowym Rejestrze MKK, w związku z utworzeniem jednej organizacji związkowej w Południowym Koncernie Energetycznym S.A.,
- 3) Grupy Elektrim zarejestrowaną pod nr 29 w Krajowym Rejestrze MKK, w związku z rozwiązaniem Grupy Elektrim.

Decyzja Prezydium KK nr 18/05

ws. wykreślenia MKK przy VII NFI z rejestru MKK NFI

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” skreśla z rejestru Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną przy VII Narodowym Funduszu Inwestycyjnym im. Kazimierza Wiel-

kiego zarejestrowaną pod nr 11 w Krajowym Rejestrze MKK Spółek NFI, działającą na mocy uchwały KK nr 522/96 z powodu rozwiązania się MKK przy VII Narodowym Funduszu Inwestycyjnym.

Decyzja Prezydium KK nr 19/05

ws. użycia znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” przez Studio „ATS” Andrzej Sowiński w wydawanej książce pt. „SOLIDARNOŚĆ – XXV LAT”.

Decyzja Prezydium KK nr 20/05

ws. upoważnienia do zaopiniowania aktu prawnego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia udzielić upoważnienia dla Skarbnika KK Stefana Kubowicza oraz członka Prezydium KK Zbigniewa Kruszyńskiego do wyrażenia opinii Związku o projektach rozporządzeń Ministra Gospodarki i Pracy:

- w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek,
- w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego.

Komunikat

18 stycznia 2005 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Prezydium nie wniosło uwag do projektów rozporządzeń Ministra Polityki Społecznej *w sprawie wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie placówki zapewniającej całodobową opiekę oraz w sprawie domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży*.

Negatywnie oceniono poselski projekt ustawy o *zatrudnieniu w spółdzielniach pracy pracowników państwowych przedsiębiorstw komercjalizowanych i prywatyzowanych*. Prezydium nie uznało bowiem za zasadne wprowadzenie kolejnej ustawy określającej nowy tryb prywatyzacji tym bardziej, że projekt jest niedopracowany i wymaga wielu zmian.

Za słuszne uznano natomiast kierunki proponowanych zmian w projekcie ustawy Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie dopłat do umów na budowę statków, zgłaszając jednocześnie uwagi do niektórych punktów projektu ustawy oraz uwagę do projektu rozporządzenia MGiP w sprawie *wzoru wniosku, informacji i dokumentów niezbędnych do ubiegania się o dopłatę do umów na budowę statków*.

W trakcie obrad odbyło się spotkanie z członkami prezydium Krajowej Komisji Rewizyjnej, na którym omówiono i podsumowano dwa ostatnie lata pracy Komisji Krajowej.

Prezydium wyraziło zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” przez Studio „ATS” Andrzej Sowiński w książce pt. „Solidarność -XXV lat”.

Tematem obrad była także sytuacja w PKP, służbie zdrowia i innych branżach; akcje protestacyjne; informacja z posiedzenia Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych; obchody 25-lecia „Solidarności” oraz sprawy bieżące Związku.

- Katarzyna Komorowska - Biuro Prezydium KK

POSIEDZENIE Z DN. 24.01.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 21/05

ws. opinii o projekcie ustawy MGİP o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje projekt ustawy Ministra Gospodarki i Pracy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ustawa z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (do dziś niewdrożona w pełni) jak i przedłożony projekt nowelizacji nie będą miały rzeczywistego wpływu na tworzenie nowych, lepszych miejsc pracy.

Wdrożenie projektu ustawy przyczyni się, poprzez działania administracyjne tylko do obniżenia wskaźników bezrobocia rejestrowanego a nie do pozyskiwania trwałych ofert pracy.

Projekt ustawy zawiera braki i błędy m.in.:

- brak zachęcającej ulgi dla zatrudniających, jak i zatrudnionych w gospodarstwach domowych oraz ograniczenie zarówno umów zleceń, a także wykluczenia od umów zleceń (art. 1 zmiany)
- zbyt małe zachęty dla zatrudnionych w ramach prac społecznie użytecznych, brak ekspertyzy prawnej w zakresie zgodności proponowanej zmiany z Konwencją MOP – 29 ws. pracy przymusowej (art. 1 zmiany)
- zbyt małe zachęty dla pracodawców mających tworzyć zakładowe fundusze szkoleniowe dla pracowników (art. 1 zmiany),
- usunięcie z Naczelnej Rady Zatrudnienia przedstawicieli powiatowych i wojewódzkich rad zatrudnienia (art. 1 zmiany).

Ponadto w projekcie brak informacji:

- na co będą użyte środki Funduszu Pracy w roku 2006 tworzone wyłącznie ze składek pracodawców (znacząco obniżonych) przy ogromnym zadłużeniu funduszu i dużym wzroście zadań (art. 1 zmiany)
- skąd gminy pozyskają środki na organizację robót publicznych (art. 1 zmiany)
- co będzie z funkcjonowaniem urzędów pracy po zniesieniu robót publicznych w powiatowych i wojewódzkich urzędach pracy (art. 140 ustawy)
- o ile zwiększy się liczba wykluczonych z rynku pracy w wyniku zaniechania przez urzędy pracy opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne za bezrobotnych nie posiadających prawa do zasiłku (art. 6 zmiany)

Prezydium KK wnioskuje, aby z powodu ogromnej ilości poprawek interpretacyjnych należy wydać jednolity tekst ustawy o promocji zatrudnienia (...) z dniem wejścia jej w życie.

Uwagi szczegółowe w załączeniu.

Załącznik do decyzji Prezydium KK nr 21/05 ws. opinii o projekcie ustawy MGİP zmieniającej ustawę o promocji zatrudnienia

1. pkt 10) art. 1: zmieniający art. 18 ust. 7 powinien brzmieć „(...) którym może być pracodawca lub podmiot nie będący pracodawcą (...),

2. pkt 11) art. 18a ust. 1 pkt. 1 powinien brzmieć – „nie posiadać zaległości w realizacji zobowiązań podatkowych” (...),
3. pkt 17) art. 33 ust. 7 należy uściślić, co to znaczy „z własnej winy przerwał odbywanie stażu na zatrudnienie np. na 1 miesiąc”,
4. pkt 18 a i b) art. 35 ust. 3 i ust. 3a powinny brzmieć „minister właściwy do spraw pracy określa w drodze rozporządzenia”,
5. pkt 24) art. 46 ust. 2 należy doprecyzować zdanie „łącznie przez okres krótszy niż 3 lata (2 lata)”. Jak rozstrzygnąć problem skierowania, jeżeli środki były przeznaczone na utworzenie miejsca pracy rzadko spotykanego i nie ma innej skierowanej na to miejsce osoby? Jak długo może trwać przerwa? Czy można w tym czasie zawiesić działalność lub ją zamknąć, następnie otworzyć po roku i nadal zatrudniać innego skierowanego bezrobotnego?,
6. pkt 24) art. 46 ust. 3 należy doprecyzować, co oznacza zwrot „prowadził działalność gospodarczą” w odniesieniu do dokonywania operacji gospodarczych, podlegania ubezpieczeniu społecznemu, czy też tylko wpisu do ewidencji działalności lub rejestru przedsiębiorców,
7. pkt 30) art. 59a zmiany, należy wyjaśnić, dlaczego nie mogą być organizowane prace interwencyjne organizowane w powiatowych i wojewódzkich urzędach pracy dla bezrobotnych powyżej 50 roku życia?,
8. pkt 33) art. 61 d ust. 2 pkt 1 powinien brzmieć „pozostawianie osoby bezrobotnej stroną więcej niż jednej umowy aktywizacyjnej”. Natomiast niezrozumiałym jest wyłączenie z zawarcia umowy aktywizacyjnej osób pozostającymi w stosunku pokrewieństwa i powinowactwa, a także ograniczenia do jednej umowy aktywizacyjnej zawartej przez danego bezrobotnego,
9. pkt 34) art. 66 ust. 5, niezrozumiałe jest uchylenie pkt 2 z artykułu nakładającego na Radę Ministrów obowiązku określenia przez rozporządzenie rodzaju wydatków, jakie mogą być współfinansowane ze środków Funduszu Pracy,
10. pkt 40) art. 73 ust. 5 termin rejestracji w powiatowym urzędzie pracy dla bezrobotnego należałoby przedłużyć do 14 dni,
11. pkt 41) art. 73 a, w relacji do art. 75 ust. 1 pkt 1. Z proponowanej treści art. 73a ust. 1 wynika, że do wykonywania prac społecznie użytecznych starosta może skierować tylko bezrobotnego bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych. W treści proponowanego art. 75 ust. 1 pkt 1 określono natomiast, że w razie odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji wykonywania prac społecznie użytecznych, o których mowa w art. 73 a, bezrobotnemu nie przysługuje prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Skoro skierowanie do prac społecznie użytecznych może dotyczyć jedynie bezrobotnego bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych, to w razie odmowy wykonywania tych prac, nie może on utracić prawa do zasiłku, którego nie posiadał. W proponowanym art. 73 a istnieje niekonsekwencja, gdyż w ust. 2 określono, że bezrobotnemu przysługuje świadczenie w wysokości nie niższej niż 6 zł za każdą godzinę wykonywania prac, jeżeli nie posiada prawa do zasiłku dla bezrobotnych, chociaż w ust. 1 określono, że skierowanie do wykonywania prac społecznie użytecznych może dotyczyć jedynie bezrobotnego bez prawa do zasiłku. Niezgodności te należy usunąć.
12. pkt 67 n) art. 108. Niezrozumiałe jest uchylenie pkt 39, dotyczącego refinansowania przez Fundusz Pracy części kosztów realizacji zadań na rzecz bezrobotnych, wykonywanych w ramach działań statutowych przez organizacje i instytucje.
13. pkt 68) art. 109 ust. 3a powinien brzmieć „minister właściwy do spraw pracy może ustalić i przekazać na wyodrębniony rachunek bankowy Ochotniczemu Hufcom Pracy kwotę ze środków Funduszu Pracy, która przeznaczona ma być na refundację (...)”,

14. art. 2 w zmianie 2 dot. art. 26 c w pkt 1 proponujemy wykreślić „z tytułu uzyskiwania przychodu wyłącznie ze stosunku pracy”, ponieważ przyznanie ulgi podatkowej wyłącznie płatnikom podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu uzyskiwanych przychodów ze stosunku pracy ograniczy znacznie tworzenie miejsc pracy w gospodarstwach domowych. Ponadto nie jest jasne czy za zatrudnienie osoby bezrobotnej w celu wykonywania przez nią pracy w gospodarstwie domowym np. od 5 stycznia danego roku do 5 stycznia kolejnego roku, osoba zatrudniająca ww. osobę bezrobotną i odprowadzająca za nią podatek z własnych środków na opłacenie należnych składek na ubezpieczenie społeczne będzie mogła dokonać odliczenia ww. kosztów od podatku obliczonego zgodnie z art. 27 w bieżącym lub kolejnym roku?,
15. art. 34 a nałożenie na osoby prowadzące gospodarstwo domowe obowiązków poboru i odprowadzenia zaliczek na podatek dochodowy i składek zdrowotnych spowoduje, że zaplanowana przez resort pracy praca w gospodarstwach domowych nie opuści szarej strefy,
16. art. 6 zmiany oceniamy negatywnie z powodu zmiany sposobu ubezpieczenia zdrowotnego bezrobotnych. Rozwiązanie to zmniejszy statystykę bezrobocia rejestrowanego, ale w wyniku braku kontaktu bezrobotnych z urzędami pracy wzrosną wskaźniki osób wykluczonych,
17. art. 7 ust. 4 zmiany, zapis jest nie do przyjęcia. Skrócenie kadencji rad zatrudnienia bez żadnego powodu, będzie szkodliwe, zwłaszcza w zakresie monitoringu rynku pracy oraz absorpcji środków europejskich przez partnerów społecznych,
18. art. 8 zmiany pkt 18 b termin wprowadzenia standardów usług rynku pracy przez agencje zatrudnienia oraz pkt 35 termin wprowadzenia zakładowych funduszy szkoleniowych powinny być przyspieszone o jeden rok kalendarzowy.

Decyzja Prezydium KK nr 22/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGİP w sprawie wykazów i wniosków o wypłatę świadczeń z FGŚP

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie wykazów i wniosków o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (projekt z 30.11.2004 r.) wniosku-
jąc by wykazy i wnioski w przedmiotowej sprawie były udostępnione w wersji elektronicznej.

Decyzja Prezydium KK nr 23/05

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenie przedemerytalne albo zasiłek przedemerytalny

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stwierdza, że kwestią bezsporną jest konieczność pomocy najuboższym osobom w naszym społeczeństwie, ale propozycje świadczeń dla najbardziej potrzebujących zawarte w poselskim projekcie ustawy o dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenie przedemerytalne albo zasiłek przedemerytalny tylko chwilowo poprawią ich sytuację materialną.

Problem niskich świadczeń społecznych takich jak emerytury, renty oraz świadczenia i zasiłki przedemerytalne powinny być rozwiązywane systemowo poprzez przywrócenie corocznej waloryzacji emerytur i rent uwzględniającej wzrost gospodarczy kraju oraz poprzez realizację obywatelskiego projektu w sprawie zasiłków i świadczeń przedemerytalnych.

Decyzja Prezydium KK nr 24/05

ws. ogólnokrajowych obchodów Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych w roku 2005

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia, że organizatorami ogólnokrajowych obchodów Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych (28 kwietnia) w roku 2005, będą Komisja Krajowa oraz Zarząd Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 25/05

ws. dotacji finansowej

(do użytku służbowego)

Stanowisko Prezydium KK nr 26/05

ws. przeprowadzenia lustracji i dekomunizacji w Polsce

W latach osiemdziesiątych Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” i ludzie z nim związani obok Kościoła Katolickiego byli jednym z głównych celów wrogich działań pracowników i agentów służby bezpieczeństwa. Sprawą lustracji i dekomunizacji jesteśmy więc żywotnie zainteresowani.

Prezydium KK popiera postulat, aby wzorem innych państw byłego bloku sowieckiego ujawnić pod nadzorem IPN pełną listę agentów i współpracowników SB. Działaniom tym musi, naszym zdaniem, towarzyszyć równoczesne przyjęcie ustawy dekomunizacyjnej przez Sejm RP.

Współpraca z SB była haniebną nawet wówczas, gdy została wymuszona szantażem. Pamiętajmy jednak, że ten nieludzki i przestępczy aparat politycznej policji służył decydom PZPR. To oni ponoszą za niego pełną odpowiedzialność i także zasługują na potępienie.

Decyzja Prezydium KK nr 27/05

ws. zakupu biletów sieciowych na PKP

(do użytku służbowego)

Komunikat

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 2005 r. przyjęło stanowisko ws. przeprowadzenia lustracji i dekomunizacji w Polsce, w którym poparło postulat, aby wzorem innych państw byłego bloku sowieckiego ujawnić pod nadzorem IPN pełną listę agentów i współpracowników SB.

Postanowiono, że organizatorami ogólnokrajowych obchodów Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych (28 kwietnia 2005 r.) będzie Komisja Krajowa oraz Zarząd Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”. W związku z tym, prezydium zwraca się z apelem do wszystkich członków Związku, organizacji zakładowych, regionalnych i branżowych o uczczenie tego dnia we własnych strukturach organizacyjnych.

Prezydium negatywnie zaopiniowało projekt ustawy Ministra Gospodarki i Pracy o *zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw* ponieważ uważa, że jego wdrożenie przyczyni się poprzez działania administracyjne tylko do obniżenia wskaźników bezrobocia rejestrowego, a nie do pozyskiwania trwałych ofert pracy.

Pozytywnie zaopiniowano projekt rozporządzenia MGiP w *sprawie wykazów i wniosków o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych* z uwagą, aby wykazy i wnioski w przedmiotowej sprawie były udostępnione w wersji elektronicznej.

Sceptycznie ustosunkowano się natomiast do projektu ustawy o *dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenie przedemerytalne albo zasiłek przedemerytalny*. Stwierdzono bowiem, że przedstawione propozycje tylko chwilowo poprawią ich sytuację materialną, a problem niskich świadczeń społecznych powinien być rozwiązywany systemowo poprzez przywrócenie corocznej waloryzacji emerytur i rent uwzględniającej wzrost gospodarczy kraju oraz poprzez realizację obywatelskiego projektu w sprawie zasiłków i świadczeń przedemerytalnych.

Przedstawiono uzgodnienia Zespołu Komisji Trójstronnej ds. Ubezpieczeń Społecznych w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podjęte w dniu 20 stycznia 2005 r.

Omówiono również sytuację w branży telekomunikacyjnej, budowlanej oraz program obrad najbliższego posiedzenia Komisji Krajowej (8-9.02.2005 r.).

- Katarzyna Komorowska - Biuro Prezydium KK

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

MINIMALNE WYNAGRODZENIE ZA PRACĘ

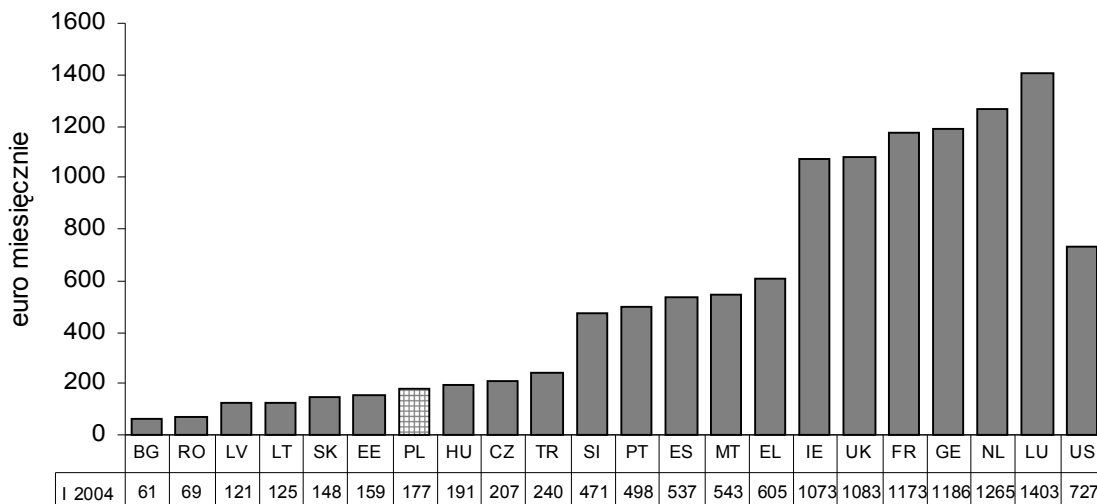
Informacje ogólne

Wg danych GUS na koniec 2002 roku w Polsce minimalne wynagrodzenie otrzymywało ok. 4% pracujących (tj. 260 tys osób), zdecydowana większość z nich (97%) jest zatrudniona w sektorze prywatnym.

Najliczniejszą grupę zatrudnionych otrzymujących wynagrodzenie minimalne według:

- **wykształcenia** stanowili pracownicy z wykształceniem zasadniczym zawodowym (48%) oraz średnim zawodowym (22%),
- **wieku** stanowili pracownicy w wieku 25-29 lat (19,5%) oraz ze stażem 2- 4 lata (15,5%). Grupa pracowników ze stażem pracy do 1 roku stanowiła 11,1%. Należy zauważyć, że w sektorze prywatnym udział pracowników otrzymujących wynagrodzenie minimalne był kilkakrotnie wyższy w każdym przedziale stażowym niż w sektorze publicznym,
- **wielkości zakładu** stanowili pracownicy zakładów zatrudniających od 20-49 osób (30,3%). Kolejne miejsce zajmowały zakłady zatrudniające od 10-19 osób (22,2%) i zakłady zatrudniające do 50 do 99 osób (16,5%).

Wynagrodzenie minimalne w Unii Europejskiej

Wynagrodzenie minimalne w UE oraz w Krajach Kandydujących oraz USA
w styczniu 2004 r

BG- Bułgaria, RO – Rumunia, LV- Łotwa LT-Litwa, SK – Słowacja, EE-Estonia, PL-Polska, HU- Węgry, CZ-Czech, TR-Turcja, SI- Słowenia, PT-Portugalia, ES-Hispania, MT-Malta, EL-Grecja, IE-Irlandia, UK - Wlk. Brytania, FR-Francja, GE –Niemcy, NL – Holandia, LU-Luksemburg, US – Stany Zjednoczone.

Źródło: Eurostat – Statistics in focus – 10/2004

Jak widać na powyższym wykresie, płaca minimalna w Polsce jest aż sześciokrotnie niższa niż we Francji, Wielkiej Brytanii oraz innych krajach UE-15.

Minimalne wynagrodzenie za pracę w Polsce w relacji do przeciętnego wynagrodzenia

Minimalne wynagrodzenie* za pracę w relacji do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w latach 1992-2005

lata	Minimalne wynagrodzenie w zł				Przeciętne wynagrodzenie nominalne w gosp. narod.	Relacja (kol 2:6) w %
	brutto	w tym		netto		
		Składki na ubez. społ.	Podatek dochodowy			
1	2	3	4	5	6	7
1992	108,75	-	11,40	97,35	289,73	37,5
1993	160,00	-	21,60	138,40	390,43	41,0
1994	215,00	-	30,20	184,80	525,02	41,0
1995	285,00	-	39,50	245,50	690,92	41,2
1996	353,75	-	47,50	306,25	374,30	40,5
1997	426,75	-	51,80	374,95	1065,76	40,0
1998	495,83	-	54,20	441,63	1232,69	40,2
1999	653,33	122,25	53,86	477,22	1697,12	38,5
2000	695,00	130,03	55,39	509,58	1893,74	36,7
2001	760,00	142,20	58,68	559,12	2045,00	37,1
2002	760,00	142,20	55,98	561,82	2097,83	36,2
2003	800,00	149,68	61,93	588,39	2185,02	36,6
2004	824,00	154,17	67,06	602,77	2335,00	35,3
2005	849,00	158,85	72,71	617,44	2481,00 (plan)	34,2

*(od 2002 r. – najniższe wynagrodzenie)

Źródło: Na podstawie obliczeń MGIP oraz własnych

Z umieszczonej powyżej tabeli wynika, że relacja minimalnego wynagrodzenia do przeciętnego wynagrodzenia maleje. W trakcie negocjacji w Trójkątnej Komisji

do Spraw Społeczno-Gospodarczych strona związkowa domagała się podniesienia minimalnego wynagrodzenia, ale zarówno

rząd jak i pracodawcy nie wyrażali na to zgody.

Uważamy, że utrzymanie dotychczasowego sposobu ustalania minimalnego wynagrodzenia za pracę pogłębia rozwarstwienie społeczne i powoduje wzrost ilości tzw. „biednych pracujących”.

Od 1996 r. ponad dwukrotnie powiększyła się grupa osób, których poziom wydatków jest niższy od minimum egzystencji przyjętego za granicę ubóstwa

skrajnego. Z analiz Głównego Urzędu Statystycznego i Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych wiadomo, że utrzymywanie niskopłatnej pracy sprzyja pauperyzacji, a dotyczy to najczęściej ludzi młodych pracujących na stanowiskach robotniczych. NSZZ „Solidarność” domaga się rozpoczęcia prac nad rozwiązaniami prawnymi umożliwiającymi wzrost minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Sytuacja aktualna

W Sejmie są rozpatrywane dwa projekty poselskie dotyczące zmiany ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę:

- druk nr 3488, który wpłynął do Sejmu 21 października 2004 r., dotyczy zmiany w zakresie sposobu ustalania wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę poprzez powiązanie minimalnego wynagrodzenia z przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem brutto w gospodarce narodowej,
- druk nr 3640, który wpłynął do Sejmu 5 listopada 2005 r., ma na celu podniesienie minimalnego wynagrodzenia za pracę do poziomu na jakim wysokość

płacy minimalnej netto zbliżona byłaby do wysokości minimum socjalnego ustalanego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych.

W trzeciej dekadzie lutego 2005 roku, rząd przedstawi w TKdsSG propozycję wzrostu wynagrodzenia minimalnego netto przy zamrożeniu wzrostu minimalnego wynagrodzenia brutto.

• *Zbigniew Kruszyński*

ZESTAWIENIE WYSOKOŚCI ZASIŁKÓW, ŚWIADCZEŃ EMERYTALNO – RENTOWYCH, NAJNIŻSZEGO WYNAGRODZENIA, MINIMUM SOCJALNEGO I MINIMUM EGZYSTENCJI

(stan na dzień 1 stycznia 2005 r.)

Wyszczególnienie	Kwota brutto	Składki na ubezpieczenie społeczne (18,71 %)	Podatek dochodowy od osób fizycznych 19% + narzuty (0.75%)* oraz koszty uzyskania przychodu – 102,25 i kwota wolna – 44,17	Kwota netto rubr.2- (3+4)
1	2	3	4	5
Zasiłek dla bezrobotnych				
80%	403,40	-	35,49	367,91
100%	504,20	-	55,41	448,79
120%	605,10	-	75,34	529,76
Świadczenie przedemerytalne	670,00	-	88,19	581,81
Zasiłek stały z pomocy społecznej	418,00	-	-	418,00

Najniższa emerytura	562,58	-	66,94	495,64
Najniższa renta	432,74	-	41,27	391,47
Najniższe wynagrodzenie	849,00	158,85	72,71	617,44
80%	679,20	127,08	46,45	506,68
90%	764,10	142,96	59,08	562,06
Minimum socjalne w gospodarstwie pracowniczym 1-osobowym**	823,3	-	-	823,3
Minimum egzystencji w gospodarstwie pracowniczym 1-osobowym***	354,8	-	-	354,8

* dodatkowa składka na ubezpieczenie zdrowotne

** w czerwcu 2004 r.

*** średniorocznie w 2003 r.

- Opracowano w Dziale Polityki Społecznej – Gdańsk KK NSZZ Solidarność

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w grudniu 2004 r.

Wyszczególnienie	XII 2004		I-XII 2004
	XII 2003=100	XI 2004=100	I-XII 2003=100
O G Ó Ł E M	104,4	100,1	103,5
w tym:			
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	106,8	100,5	105,6
Żywność i napoje bezalkoholowe	107,8	100,6	106,3
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	102,4	100,0	102,6
Odzież i obuwie	96,5	99,9	96,4
Mieszkanie	104,1	100,0	103,7
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	104,5	100,1	104,1
w tym nośniki energii	102,4	100,1	103,0
Wypożyczenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	102,7	100,0	101,8
Transport	109,6	98,9	107,2
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	117,0	97,8	112,4

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w grudniu 2004 r.

Wyszczególnienie	XII 2004			I-XII 2004
	w liczbach bez- względnych	XI 2004 = 100	XII 2003 = 100	I-XII 2003=100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	4679,4	99,8	100,2	99,1
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	2748,11	109,7	103,2	104,1
w tym bez wypłat z zysku	2744,49	109,6	103,2	104,1

Mieszkania oddane do użytku^{a)} w okresie I-XII 2004 r.

Formy budownictwa	2004				
	XII			I-XII	
	liczba mieszkań	XII 2003=100	XI 2004=100	liczba mieszkań	I -XII 2003=100 ^{b)}
Ogółem	18651	95,8	193,2	108060	66,4
Spółdzielcze	1694	123,6	172,9	9420	78,8

Indywidualne	10953	78,7	196,1	64599	54,7
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	3837	113,6	167,3	24554	103,0
Pozostałe ¹⁾	2167	272,2	272,2	9487	107,2

1) Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych.

2) Znaczne zmniejszenie efektów budownictwa mieszkaniowego, notowane w br. w porównaniu z 2003 r., spowodowane jest dużą liczbą mieszkań wykazanych jako oddane do użytku w ub. roku, kiedy przed zapowiadaną zmianą (od lipca 2003 r.) ustawy Prawo budowlane wielu inwestorów dopełniło formalności prawne związane z zakończeniem robót.

3) Zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

Źródło: GUS

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

ZESPÓŁ PROBLEMOWY DS. POLITYKI GOSPODARCZEJ I RYNKU PRACY TRÓJSTRONNEJ KOMISJI DS. SPOŁECZNO – GOSPODARCZEJ

Pracowite były obrady Zespołu w dniu 13 stycznia 2005 r. z udziałem wicepremiera Jerzego Hausnera.

Prezes Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. Arkadiusz Krężel przedstawił informację o działalności agencji w latach 1991–2004 w zakresie wspomagania polskich przedsiębiorstw w okresie transformacji. ARP S.A. jest zaangażowana w restrukturyzację sektorów przemysłu o strategicznym znaczeniu dla całej gospodarki (w tym sektorów – stoczniowego, obronnego, hutniczego), dużych przedsiębiorców, przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy oraz indywidualnych przedsiębiorców znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomiczno – finansowej.

ARP S.A. w okresie lat 1991-2004 podwyższyła wartość aktywów ponad 15-krotnie, kapitał własny 10-krotnie, kapitał zakładowy 20-krotnie zasilając podatkami budżet państwa na kwotę 249,9 mln zł.

Z pomocy ARP S.A. skorzystały m.in. Stocznia Szczecińska, Gdynia, Gdańska, Kooperanci H.Cegielski Poznań, ZWO Bomet S.A., ZWO Tonimor S.A., WSK PZL Świdnik, PZL Sp.z o.o., Radmor S.A., PHZ Cenizin, PZL Hydrol S.A., Huty Katowice S.A., Florian S.A., T.Sendzimira S.A., Cedler S.A.

W ramach pomocy publicznej państwa Agencja objęła pomocą 28 przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (powyżej 1000 pracowników).

W 2005 r. rozpatrywanych pozostało 30 wniosków na kwotę około 700 mln zł. (w formie pożyczek, poręczeń, dekapitalizowania).

W 2005 r. ARP S.A. w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrostu Konkurencyjności Przedsiębiorstw poprzez działanie 1.3 w ramach 1 priorytetu (parki przemysłowe i inkubatory przedsiębiorczości) 18 projektów uzyskało dofinansowanie (około 187,5 mln zł.)

W ramach rozwoju regionalnego Agencja wspiera przedsiębiorców w ramach inicjatyw lokalnych, Specjalnych Stref Ekonomicznych (33) i regionalnych parków przemysłowych.

Do ARP S.A. wystąpiłem z zapytaniem ile miejsc pracy ochroniono i ile utworzono nowych w latach 1991 – 2004?

W następnym punkcie wiceminister gospodarki i pracy Piotr Kulpa przedstawił uzasadnienie nowelizacji ustawy z 20 kwietnia 2004 o promocji zatrudnienia a Jerzy Hausner propozycje rozwiązań mających poprawić sytuację na rynku pracy poprzez zwiększenie zatrudnienia.

Ten punkt obrad skomentowałem do protokołu, że ani ustawa o promocji zatrudnienia, ani nowelizacja nie przyczynią się do zwiększenia oferty lepszych miejsc pracy do czego zobowiązuje Polskę Strategia Lizbońska. Cele, kierunki działania rządu, zwłaszcza z propozycją J.Hausnera może są i słuszne, ale zapisy prawne i rozwiązania budzą liczne wątpliwości, nawet u autorów nowelizacji.

Z problemem prywatyzacji przedsiębiorstw PKS borykali się pracodawcy i związkowcy (M.Walewander, S.Chmielewski, W.Wnuk). W debacie okazało się, że wbrew twierdzeniom nieobecnego podczas obrad szefa sekcji PKS T.Chwastka strona związkowa nie miała ani swojego stanowiska, ani uzgodnionego z pracodawcami w stosunku do propozycji prywatyzacyjnych. W razie uzgodnienia stanowiska problem PKS będzie kontynuowany w Zespole TK S-G.

W sprawie PKP nie ustalono ani terminu spotkania, ani nie wybrano zespołu (zespół ds. polityki gospodarczej i rynku

pracy czy branżowy PKP?) pozostawiając ustalenie tych danych przedstawicielom BCC. Uzgodniono tylko, że na którymś z kolejnych posiedzeń plenarnych TK S-G odbędzie się debata na temat polityki transportu państwa. (na wniosek przedstawiciela NSZZ „Solidarność” Mariana Króla).

W sprawach różnych zobowiązano przewodniczącego Zespołu o wystosowanie pisma z prośbą o wstrzymanie się z decyzjami ws. ustawy o podatku od samochodów osobowych.

Niedobrym zwyczajem jest negocjonowanie bardzo ważnych kwestii branżowych (PKS, PKP, motoryzacja) bez uzgadnianych stanowisk branży, bez uprzedniej informacji dla Prezydium KK NSZZ „Solidarność” i przedstawicieli Związku w TK S-G, co pozwoliłem sobie wytknąć szefom odpowiednich sekcji i czego oczekuję na przyszłość.

• *Jacek Smagowicz - Warszawa 13 stycznia 2005 r.*

Ps. Informację o powyższym przedłożyłem Prezydium KK 18 stycznia br.

POLSKA AGENCJA ROZWOJU PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Warszawa, 11 stycznia 2005 r.
Sz. P. Jacek Smagowicz
Członek Prezydium KK NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie,

W grudniowym numerze „Tygodnika Powszechnego” ukazał się wywiad z prof. Janem Jerschcą pt. „Kraj bez planu rozwoju” W wywiadzie poruszono problem korupcji w systemie dystrybucji funduszy strukturalnych. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości oraz współpracujące z nią Regionalne Instytucje finansujące zostały wskazane jako jeden z przykładów. Wnioski wyciągnięte przez prof. Jerschcę opierają się na nieścisłych bądź nieprawdziwych bądź nieprawdziwych informacjach, do których pragnę się odnieść W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga system dystrybucji funduszy strukturalnych oraz zadania poszczególnych instytucji. PARP jest instytucją odpowiedzialną za wdrożenie i realizację programów finansowych z funduszy strukturalnych m.in. adresowa-

nych do małych i średnich przedsiębiorstw. Jako instytucja mająca siedzibę w Warszawie i nieposiadająca oddziałów terenowych, Agencja opiera swoją działalność na współpracy z organizacjami regionalnymi. Z tego względu został stworzony system, który zapewnia przedsiębiorcom korzystającym z funduszy strukturalnych regionalnego przedstawiciela zajmującego się obsługą wniosków o dotacje. Takim przedstawicielem PARP w regionie są właśnie Regionalne Instytucje Finansujące. **Są niezależnymi organizacjami**, które zostały wybrane w konkursie. Konkurs był otwarty dla wszystkich organizacji działających na rzecz rozwoju regionalnej przedsiębiorczości, w tym również dla izb gospodarczych, stowarzyszeń branżowych oraz fundacji działających na rzecz przedsiębiorczości. W większości województw konkurs wygrały agencje rozwoju regionalnego, jednak są również takie województwa, gdzie funkcję RIF pełnią izby bądź fundacje (w woje-

wództwie świętokrzyskim role RIF pełni Staropolska Izba Przemysłowo – Handlowa, w województwie mazowieckim, jest to Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw). Wybrane instytucje realizują powierzone im zadania czasowo, do 2006 roku. W kolejnym okresie korzystania przez polskich przedsiębiorców z funduszy strukturalnych (lata 2007-2013) konkurs będzie przeprowadzony ponownie. Trudno więc nazwać pozycję RIF monopolem, gdyż zostały one wybrane w otwartym konkursie, w którym wygrywała ta instytucja, która zapewnia najlepszą realizację powierzonych jej zadań.

Powołane przez prof. Jerschine banki również biorą czynny udział w procesie przyznawania dotacji na inwestycje. PARP podpisał porozumienia z wszystkimi zainteresowanymi bankami, które włączyły się w proces oceny projektów inwestycyjnych w przypadku, gdy przedsiębiorca wnioskuję o dotację równą lub większą niż 125 tys. zł. Taka procedura zapewnia dodatkową ocenę rentowności projektu przez bankowych ekspertów kredytowych. Obecnie są to 34 instytucje kredytujące, w tym 3 banki spółdzielcze zrzeszające 598 banków oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo- Kredytowa zrzeszająca 21 Kas Spółdzielczych. Biorąc pod uwagę, że pozostałe podmioty to 30 banków komercyjnych, które mają łącznie kilka tysięcy oddziałów, zarzut braku zaangażowania tych instytucji w proces dystrybucji funduszy dla firm wydaje się również bezpodstawny.

Kolejnym zagadnieniem jest kwestia bezpłatnych usług informacyjnych i opłat za przygotowywanie wniosków o dotację. Każdy przedsiębiorca ma możliwość skorzystania z bezpłatnych usług informacyjnych w Regionalnej Instytucji Finansującej (16 w całej Polsce) oraz w około 180-ciu Punktach Konsultacyjnych. Usługi te obejmują informacje o dostępności pomocy publicznej oraz o warunkach formalnych i merytorycznych, jakie powinny spełniać składane wnioski. Usługi te nie mogą obejmować przygotowania wniosku o dotację, co w przypadku RIF byłoby jawnym konfliktem interesów. Punkty Konsultacyjne prowadzone są przez izby gospodarcze, stowarzyszenia branżowe oraz fundacje

wspierania przedsiębiorczości. Organizacje te, niezależnie od działalności informacyjnej, mogą przygotować dokumenty inwestycyjne w tym biznesplan, na zasadach komercyjnych, gdyż jest to usługa złożona, wymaga dużego nakładu pracy ze strony specjalisty i nie mieści się w zakresie usługi informacyjnej. Przedsiębiorca ma wybór, co do wykonawcy biznesplanu i niekoniecznie musi korzystać z usług izby bądź fundacji prowadzącej PK, może także skorzystać z usług konsultantów w firmach komercyjnych lub przygotować wniosek samodzielnie. Przy ocenie wniosków mają znacznie tylko i wyłącznie kwestie merytoryczne, a nie to, czy wniosek był przygotowany samodzielnie przez przedsiębiorcę czy przez doradcę, gdyż ten fakt nie jest znany Komisji Oceniającej. Bezpodstawny zatem jest zarzut, że przedsiębiorca, który nie skorzysta z płatnej usługi przygotowania biznesplanu traci szansę na otrzymanie na otrzymanie dotacji. System PK jest ułatwieniem dla przedsiębiorcy, nie ma natomiast przymusu korzystania z ich usług.

Idąc dalej w swoich stwierdzeniach prof. Jerschina wskazuje na złośliwość RIF w ocenianiu wniosków pod względem formalnym, które odrzucają wnioski „nawet za niewielkie braki np. opuszczono gdzieś parafkę”. W procesie oceny zarówno formalnej, jak i merytorycznej obowiązują rygorystyczne zasady, które są niezbędne w sytuacji dużej konkurencji i kilku tysięcy wniosków składanych w kolejnych terminach. Każdy stwierdzony błąd formalny ma taką samą wagę, inaczej prowadziło by to do sytuacji nierównego traktowania przedsiębiorcy. Należy pamiętać o tym, że wsparcie z funduszy strukturalnych jest udzielane w drodze konkursu projektów, dlatego szanse na otrzymanie dotacji mają najlepsze projekty przygotowane precyzyjnie zarówno pod względem formalnym jak i merytorycznym. Dodatkowo przedsiębiorca ma również szansę uzupełnienia stwierdzonych błędów formalnych, jeśli odpowiednio wcześniej złoży wniosek (tj. 7 dni przed zamknięciem najbliższej rundy aplikacyjnej). Prof. Jerschina przywołuje również mikroprzedsiębiorstwa, jako najbardziej dyskryminowane w procesie dostępu do funduszy strukturalnych, a wcześniej do funduszy przedakcesyjnych. W ramach

kilku edycji programu PHARE PARP udzielił dotacji kilkunastu tysiącom przedsiębiorców, z czego około 1/3 to firmy zatrudniające mniej niż 10 osób. Małe firmy (zatrudniające do 50 pracowników) stanowią prawie 2/3 beneficjentów naszych dotacji. Wobec takiej statystyki zarzut lenistwa wśród urzędników w udzielaniu dotacji jest nadużyciem. Obecnie dla mikroprzedsiębiorstw zostały przygotowane osobne programy pod nazwą „Mikroprzedsiębiorstwa” oraz „Promocja przedsiębiorczości” realizowane w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego. Programy te są finansowane z funduszy strukturalnych, a za ich realizację są odpowiedzialne Urzędy Marszałkowskie. Z dotacji mogą korzystać osoby rozpoczynające działalność oraz młodzi mikroprzedsię-

biorcy, czyli tacy, którzy zatrudniają nie więcej niż 10 osób i działają na rynku krócej niż 3 lata. W większości województw w 2004r. ogłoszono już nabór wniosków, w 2005 i 2006r. planowane są kolejne konkursy dla najmniejszych przedsiębiorców.

Podsumowując, chciałbym podkreślić, że system wdrażania programów finansowych z funduszy strukturalnych jest stosunkowo młody, jednakże procedury dystrybucji środków dla małych i średnich przedsiębiorców są przejrzyste i nie stwarzają okazji do nadużyć.

Z poważaniem

• *Mirosław Marek - Prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości*

Pismo nt. Rozporządzenia MGiP ws. przyjęcia Uzupełnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwoju Zasobów Ludzkich

MINISTER
GOSPODARKI I PRACY
Warszawa, 12.01.2005r

Pan Jacek Smagowicz
Członek Prezydium
KK NSZZ „Solidarność”
ul. Wały Piastowskie 24
80-855 Gdańsk

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do Pana pisma z dnia 29 grudnia 2004r, znak: WZB/111/2004, zawierającego propozycję zmian do projektu nowelizacji rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie przyjęcia Uzupełnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004-2006, pragnę przedstawić następujące wyjaśnienia.

1. Propozycja uwzględnienia w § 1 ust 7 wśród grupy beneficjentów obok grupy „pracodawców i ich organizacji” także „pracowników i ich organizacji” została uwzględniona. Stosowne określenie, zgodne z zapisami dotyczącymi grupy beneficjentów. Działania 2.3 zostały wprowadzone tj. „organizacje przedsiębiorców i pracodawców, związki zawodowe”.

2. Propozycja wyodrębnienia w tabelach finansowych środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) i Funduszu Pracy FP nie może zostać uwzględniona. Wynika to z faktu, iż wyodrębnienie w tabelach finansowych środków PFRON i FP wymagałoby wprowadzenia dodatkowej kolumny, co spowodowałoby zmianę tabel finansowych. Pragnę poinformować, iż obecny kształt tabel finansowych, zawartych w SPO RZL oraz w Uzupełnieniu SPO RZL, gdzie środki PFRON i FP figurują w jednej kolumnie, został wynegocjowany z Komisją Europejską i nie może ulec zmianie. Jednakże pragnę zaznaczyć, iż nie ma potrzeby wyodrębnienia środków PFRON i FP w tabelach finansowych, gdyż w Uzupełnieniu SPO RZL, pod każdym Działaniem, znajduje się tabela „Budżet Działania”, w której wskazane są konkretne źródła finansowania dla każdego Działania.

Z poważaniem:

• *Marek Szczepański - Podsekretarz Stanu*

DZIAŁ POLITYKI EKONOMICZNEJ

MIKROPRZEDSIĘBIORCY

Jeszcze przed wejściem w życie nowych definicji małego, średniego i mikroprzedsiębiorcy przepisy ich dotyczące zostały zmienione. **1 stycznia 2005 r. weszła w życie ustawa o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz niektórych innych ustaw** wprowadzająca te zmiany. Powodem zmian było zawężenie kryteriów zaliczenia do grupy mikroprzedsiębiorców w stosunku do przyjętych w Unii Europejskiej. Spowodowałoby to pozbawienie pewnej liczby przedsiębiorców możliwości korzystania z programów unijnych. Ten błąd udało się naprawić.

Od 1 stycznia br. mikroprzedsiębiorcą jest ten podmiot, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nie przekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro lub sumy aktywów jego bilansu spo-

ządzanego na koniec jednego z tych lat nie przekroczył równowartości w złotych 2 miliony euro. Wyrażone w euro wielkości przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez NBP w ostatnim dniu roku obrotowego wybranego do określenia statusu przedsiębiorcy. Średnioroczne zatrudnienie określa się w przeliczeniu na pełne etaty i nie uwzględnia się w nim pracowników na urloпах macierzyńskich i wychowawczych, a także osób zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego.

Nie ma już przepisu odbierającego przedsiębiorcy status małego, średniego albo mikroprzedsiębiorcy, jeśli Skarb Państwa albo samorząd posiada w spółce więcej niż 25% wkładów, udziałów lub akcji, prawo do 25% i więcej udziału w zysku, 25% i więcej głosów w zgromadzeniu wspólników, walnym zgromadzeniu akcjonariuszy albo walnym zgromadzeniu spółdzielni.

• Anna Czerwonka, DPE

WIADOMOŚCI SZKOLENIOWE

ROZWÓJ ZWIĄZKU

Branża firm ochrony

W dniach 12-13 stycznia 2005 r., w przymorskim „Dalu”, odbyło się szkolenie „Rozwój Związku”.

W szkoleniu uczestniczyło dziesięciu przedstawicieli firmy „Falck” – z Krakowa, Gorzowa Wielkopolskiego, Warszawy, Szczecina i Zielonej Góry.

Organizacja związkowa w czerwcu 2004 roku liczyła 60 członków. Obecnie liczy ich 180 (na trzy tysiące pracowników) – i dalej rośnie w liczebność.

Program spotkania, z uwagi na brak czasu, objął wybrane elementy dłuższego – zwykle trwającego trzy dni – szkolenia.

Dyskusja skupiła się głównie na zagadnieniach ważnych dla każdego pracownika (członka i działacza związku), który chce aktywnie wpływać na warunki swej pracy i swego życia. Jaki jest warunek niezbędny, aby radzić sobie z problemami pracownikami? Co stanowi dzisiaj o sile związku zawodowego w miejscu pracy? Co decyduje o tym, że pracownicy nie wstępują do związku i jak walczyć z tymi powodami? W odpowiedzi na te pytania – uczestnicy stwierdzili, że zorganizowanie się pracowników w jak najsilniejszy związek zawodowy (silny – czyli: liczny, z aktywnymi i świadomymi członkami) to jedyny warunek poprawy warunków pracy i życia! Wyjście do

ludzi, bezpośredni kontakt z pracownikami – to sposób, który dzisiaj daje największe szanse na zbudowanie silnego związku, na zmianę negatywnego obrazu związku zawodowego w oczach pracowników. Na zakończenie spotkania uczestnicy opracowali plan działań, w którym zobowiązali się do zwiększenia liczby członków: w maju organizacja powinna powiększyć się o kolejnych 100 członków.

Podsumowując spotkanie uczestnicy stwierdzili, że szkolenie to dało im nowy zapał do pracy. Z większym optymizmem spojrzeli też na swe otoczenie i swoje możliwości. Łatwiej im teraz będzie realizować podjęte zamierzenia.

Zajęcia prowadzili pracownicy Biura Organizacji i Rozwoju – Janusz Zabiega (dział szkoleń) i Kacper Stachowiak (dział rozwoju).

• JZ

KRAJOWY DZIAŁ SZKOLEŃ

Czas podsumowań oraz nowych wyzwań

W dniach 20-21 stycznia br., w Centrum Szkoleniowym „Da” na gdańskim Przymorzu, odbyło się spotkanie Biura Organizacji i Rozwoju (dział rozwoju i dział szkoleń) KK NSZZ „Solidarność” z Jean-Claudem Pichenot z francuskiego związku zawodowego CFDT. Miało ono na celu ewaluację dotychczasowej działalności na obu polach oraz zastanowienie nad działaniami przyszłymi, wynikającymi z nowych potrzeb.

W spotkaniu tym wzięli udział: Krzysztof Zgoda (szef BOiR), Marlena La-

skowska (kierownik działu rozwoju), Agnieszka Rybczyńska (kierownik działu szkoleń) oraz organizatorzy i metodycy z obu działów, jak również organizatorzy i trenerzy z różnych regionów.

Jean-Claude Pichenot (nb. mentor szkoleń dla liderów) przeprowadził bardzo interesujące zajęcia, obie grupy zaś pracowały bardzo intensywnie – wyników doczekamy się pewnie niebawem...

• jpp

DZIAŁ DS. OCHRONY ŚRODOWISKA PRACY I EKOLOGII

SPOTKANIE REGIONALNYCH I BRANŻOWYCH KOORDYNATORÓW DS. BHP

W dniu 18.01.2005r w Warszawie, odbyło się pierwsze w tym roku spotkanie regionalnych i branżowych koordynatorów ds. BHP NSZZ „Solidarność”.

W spotkaniu uczestniczyło 12 osób.

W czasie zebrania dyskutowano na temat organizacji tegorocznych obchodów Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy / 28 kwietnia /- centralnych oraz

w innych strukturach Związku NSZZ „Solidarność”, szkoleń bhp-owskich, organizowanych wspólnie z Państwową Inspekcją Pracy, emerytur pomostowych dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub wykonujących prace o szczególnym charakterze oraz omawiano sprawy bieżące.

Kolejne spotkanie koordynatorów ds. BHP odbędzie się we Wrocławiu, w czasie ogólnokrajowych obchodów Świa-

owego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy.

• *Iwona Pawlaczyk*

SPOTKANIE SPOŁECZNYCH INSPEKTORÓW PRACY REGIONU GDAŃSKIEGO NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

W dniu 20.01.2005 r. w Zarządzie Regionu Gdańskiego NSZZ „Solidarność” odbyło się kolejne, a pierwsze w tym roku spotkanie szkoleniowe SIP Regionu Gdańskiego. W spotkaniu uczestniczyło 36 społecznych inspektorów pracy.

Tematyka spotkania dotyczyła czynników biologicznych w miejscu pracy, a bardzo interesujący wykład poprowadziła Pani Anna Obuchowska z Wojewódzkiej

Stacji Sanitarno- Epidemiologicznej w Gdańsku.

W trakcie spotkania omawiano także sprawy bieżące, dotyczące między innymi nowelizacji innych przepisów prawnych z dziedziny bhp oraz okresowych szkoleń SIP.

• *Iwona Pawlaczyk*

DZIAŁ PRAWNY

BEZKONFLIKTOWA WSPÓŁPRACA ZWIĄZKU Z PRACODAWCĄ

W kontaktach pomiędzy Związkiem a Pracodawcą bardzo istotne jest aby wzajemna współpraca odbywała się bezkonfliktowo. W tym celu warto podpisać umowę tzw. **Zakładowe Porozumienie o Współpracy**. Przedmiotem takiego Porozumienia /Umowy jest określenie sposobu, w jaki strony będą ze sobą współpracowały w sprawach nieuregulowanych w przepisach prawa pracy.

Kwestie sporne

Niestety ciągle niewystarczająco dokładnie lub wcale uregulowane są sprawy takie jak: wewnętrzna polityka rozwiązywania sporów, organizowanie działań mających na celu pozyskiwanie nowych członków a także działalność informacyjna (np. wydawanie gazetki). Każda z wymienionych form działalności jeśli jest prowadzona w sposób niezaplanowany może doprowadzić do konfliktu z pracodawcą, często z powodu braku stosownych przepisów działalność powyższa jest prowadzona w ograniczonym zakresie lub wcale nie jest prowadzona. Dla dobra członków wcho-

dzących w skład każdej jednostki organizacyjnej Naszego Związku wskazane wydaje się w dodatkowych umowach / porozumieniach z pracodawcą zawierać takie przepisy, które spowodują lepsze funkcjonowanie organizacji.

Wobec tego, iż szeroko pojęte prawo pracy nie zawiera przepisu prawnego który nakazywałby podpisywanie porozumień/umów określających sposób współpracy Związku z Pracodawcą, to nazwanie jej zależy od stron. Najczęściej spotykane nazwy oprócz powyższej to: umowa o współpracy związku z pracodawcą, porozumienie o współpracy, porozumienie o komunikacji czy zasady komunikowania się związku zawodowego z pracownikami i pracodawcą. Stosowne zapisy można umieścić także w Regulaminie Pracy lub Układzie Zbiorowym Pracy jako jeden z rozdziałów.

Negocjacje

Negocjując takie porozumienie należy przede wszystkim pamiętać, że pracodawca nie zawsze jest zainteresowany aby

pewne kwestie sporne zostały zapisane. Zawarta umowa bez względu na jej nazwę (np. porozumienie o współpracy) kreuje stosunek prawny i podpisując ją pracodawca będzie zobowiązany przestrzegać jej postanowień. Z tego powodu może przedłużać negocjacje, jednak związkowcy nie mogą rezygnować z wpisania do umowy postanowień dzięki którym bezkonfliktowo będą mogli powiększać swoją organizację i prowadzić informacyjną działalność związkową.

Praktyka

Oczywiście od stron tego Porozumienia zależy jakie kwestie będą jego przedmiotem. Obecnie w praktyce zawierane są umowy w sprawie korzystania z pomieszczeń i urządzeń biurowych przewidziane w przepisach prawa (art. 33 ustawy o zw. zaw.), jednak dla dobra organizacji warto zawierać umowy/porozumienia szersze, obejmujące także zobowiązanie stron do rozwiązywania wszelkich nieporozumień i sporów powstałych pomiędzy nimi na drodze sądowej w ostatniej kolejności. Ko-

rzystniej jest określić zasady rozwiązywania problemów podczas spotkań z pracodawcą, dopiero gdy te zawiodą zwrócić się do sądu lub rozpocząć spór zbiorowy. Istotne znaczenie mają także takie postanowienia umów dzięki którym wzrośnie liczebność NSZZ „Solidarność”. Zwłaszcza te ostatnie ułatwią pracę organizacjom zakładowym, międzyzakładowym oraz pracę organizatorów związkowych z Zarządów Regionu i Komisji Krajowej.

Fragment tekstu autorstwa Ewy Podgórskiej – Rakiel, opublikowanego w Tygodniku Solidarność Nr 5 z 4 lutego 2005r. s.29

Poniżej przedstawiam wzór takiego Porozumienia o współpracy, który może stanowić dla członków Związku bazę wyjściową w procesie negocjacji. Oczywiście niezbędne jest doprecyzowanie niniejszego wzoru w taki sposób aby ostatecznie pasował on do warunków panujących w danym zakładzie pracy.

Porozumienie o współpracy

Zawarte w dniu pomiędzy Stronami:

..... zwanym dalej Pracodawcą, a zwaną dalej Zakładową Organizacją Związkową

§ 1

Przedmiot porozumienia

Przedmiotem niniejszego porozumienia są sprawy, nieuregulowane lub niewystarczająco uregulowane w przepisach prawa pracy, a dotyczące bezpośredniej współpracy pracodawcy z organizacją związkową.

§ 2

Definicje

Użyte w Porozumieniu sformułowania oznaczają:

1. Pracodawca -
2. Zakładowa Organizacja Związkowa -
3. zakład pracy -
4. przedstawiciel Zakładowej Organizacji Związkowej -
5. przedstawiciel Związku z poza zakładu – ekspert związkowy np. prawnik, ekonomista, a także organizator związkowy i inne osoby posiadające pełnomocnictwo Komisji Zakładowej;
6. organizator związkowy – przedstawiciel związku z zewnętrznych struktur danej organizacji związkowej.

7. Zespół Wspólny – komisja składająca się z przedstawicieli Pracodawcy i organizacji związkowej powołana do analizy i rozstrzygnięcia ewentualnego sporu.

§ 3

Zasady współpracy

1. Strony zobowiązują się na mocy niniejszego Porozumienia współpracować ze sobą w indywidualnych i zbiorowych sprawach pracowniczych określonych w przepisach prawa powszechnego oraz w przepisach wewnątrzzakładowych, w dobrej wierze, z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego, a także z poszanowaniem praw osób trzecich.
2. Organizacja związkowa zobowiązuje się prowadzić działalność związkową w granicach i na zasadach określonych w niniejszym Porozumieniu oraz w przepisach prawa powszechnego.
3. Pracodawca zobowiązuje się nie utrudniać organizacji związkowej prowadzenia działań informacyjnych mających na celu rozwój zakładowej organizacji związkowej.
4. Przewodniczący lub osoba pełniąca obowiązki (PO) Przewodniczącego Komisji Zakładowej lub inna wskazana przez Komisję Zakładową osoba, kontaktuje się z Kierownikiem Działu w zakresie indywidualnych spraw pracowniczych, zagadnień BHP i spraw socjalnych.
5. W sprawach pracowniczych, które zgodnie z prawem wymagają konsultacji ze związkami Kierownik Działu , a w przypadku nieobecności Kierownika inna upoważniona osoba, kontaktuje się z Przedstawicielem Organizacji Związkowej lub innym wyznaczonym jej przedstawicielem.

§ 4

Korespondencja

1. Osoba wskazana przez Pracodawcę prowadzi rejestr wymienianej korespondencji pomiędzy Komisją Zakładową, a Pracodawcą.
2. Organizacja związkowa wskazuje swoich przedstawicieli do odbioru korespondencji.
3. Korespondencja kierowana do Pracodawcy jest składana przez Przedstawicieli Organizacji Związkowej w sekretariacie
4. Przedstawiciele Organizacji Związkowej odbierają niezwłocznie korespondencję skierowaną do Związku od Pracodawcy, którą Pracodawca pozostawia w sekretariacie O możliwości odbioru korespondencji skierowanej do Organizacji Związkowej jej przedstawiciele są informowani przez sekretarkę.....
5. Strony potwierdzają fakt otrzymania pisma przez zrobienie adnotacji o dacie i godzinie odbioru a także przez złożenie podpisu.
6. W przypadku korespondencji zewnętrznej skierowanej do Organizacji Związkowej Pracownik sekretariatu powiadamia o konieczności jej odbioru Przedstawiciela Związku. Korespondencja kierowana do Organizacji Związkowej za potwierdzeniem odbioru np. listy polecone lub przesyłki kurierskie jest odbierana osobiście przez...
7. Pracodawca nie ponosi odpowiedzialności za skutki nieodebrania korespondencji z sekretariatu w ciągu 48 godzin od poinformowania osoby upoważnionej w imieniu Organizacji Związkowej do odbioru korespondencji.
8. Wymiana korespondencji, z wyjątkiem rozwiązań roboczych i ich projektów odbywa się w formie pisemnej, w terminie nie dłuższym niż 14 dni o ile przepisy prawa nie stanowią inaczej.
9. Wymiana wstępnych i roboczych rozwiązań, dotyczących podjętych przez Strony projektów odbywa się, po wcześniejszym uzgodnieniu, w formie elektronicznej, w terminie każdorazowo ustalonym przez Strony.

§ 5

Zasady komunikacji organizacji związkowej z pracownikami

1. Organizacja Zakładowa może organizować na zasadach zawartych w niniejszym Dziale Porozumienia spotkania informacyjne dla wszystkich Pracowników Zakładu.
2. Spotkanie o którym mowa w ust. 1 nie może odbywać się częściej jak raz na ... miesiące i nie może trwać dłużej niż
3. W organizowanym przez Organizację Zakładową spotkaniu z Pracownikami mogą uczestniczyć członkowie Organizacji Zakładowej będący Pracownikami Pracodawcy oraz jeden organizator związkowy.
4. Informacje prezentowane przez członków Organizacji Zakładowej Pracownikom na spotkaniach mogą wyłącznie dotyczyć kwestii związanych z działalnością związkową oraz nie mogą w żaden sposób godzić w dobre imię Pracodawcy.
5. Przewodniczący Zakładowej Organizacji Związkowej informuje Pracodawcę o terminie spotkania na 14 dni przed planowanym spotkaniem. Informacja do pracodawcy musi wskazywać: termin spotkania, osobę odpowiedzialną za przebieg spotkania oraz nazwisko organizatora związkowego z poza zakładu, który weźmie udział w spotkaniu.
6. Po uzyskaniu informacji o planowanym spotkaniu pracodawca w wyznaczonym dniu udostępnia organizacji związkowej salę.
7. Na pięć dni przed spotkaniem informacja o nim zostanie wywieszona na tablicy związkowej.
8. W dniu, w którym ma odbyć się spotkanie członkowie związku oraz organizator związkowy mogą rozdawać na terenie zakładu materiały informacyjne przypominające o spotkaniu oraz zawierające krótki opis działalności organizacji zakładowej. Rozdawanie ulotek nie może zakłócać pracy pracowników. Wskazane jest aby były one rozdawane wyłącznie w palarniach, na holach i w stołówkach gdy pracownicy korzystają z czasu wolnego od pracy.
9. Pracownicy uczestniczą w spotkaniu w czasie pracy, jeżeli pracodawca wyrazi na to piśmenną zgodę lub w czasie wolnym od pracy (np. podczas przerwy).
10. Uczestnicy spotkania zobowiązani są do przestrzegania procedur dot. BHP, oraz zabezpieczenia przeciwpożarowego.
11. W przypadku inicjatywy przeprowadzenia przez Przedstawicieli Organizacji Związkowej ankiety dotyczącej spraw pracowniczych wśród pracowników zakładu, Przedstawiciele Związku informują o tym pracodawcę z 2 dniowym wyprzedzeniem, podając jednocześnie zakres tematyczny ankiety, sposób i termin jej przeprowadzenia oraz imiona i nazwiska osób nadzorujących przeprowadzenie ankiety.
12. Informacje dla Pracowników o zamiarze przeprowadzenia ankiety zostają umieszczone w miejscach do tego przeznaczonych. Informacja określa zakres tematyczny ankiety, imiona i nazwiska osób nadzorujących i odpowiedzialnych za sposób oraz termin przeprowadzania ankiety. Działania związane z przeprowadzeniem ankiety nie mogą zakłócać pracy Pracowników.

§ 6

Spotkania Pracodawcy i Organizacji Związkowej

1. Obowiązkowo raz na kwartał do 20 dnia miesiąca po zakończonym kwartale organizowane są spotkania Przedstawicieli Organizacji Związkowej z Pracodawcą lub osobą go reprezentującą.

2. W sytuacji konieczności zmiany potwierdzonego już terminu spotkania Strony informują się o tym pisemnie i ustalają nowy termin.
3. Doraźnie lub w sytuacjach wskazanych w niniejszym Porozumieniu, mogą być organizowane spotkania Związku i Pracodawcy na których omawiane są bieżące problemy w zakładzie.
4. Doraźne spotkanie odbywa się gdy zachodzi taka konieczność, w sytuacji nieuregulowanej w Porozumieniu, na wniosek jednej ze stron. Przedmiot doraźnego spotkania wskazywany jest we wniosku przez wnioskującego na siedem dni przed planowanym spotkaniem.
5. Spotkania Przedstawicieli Organizacji Związkowej z Pracodawcą mające na celu dokonanie bieżącej oceny współpracy organizowane są dwa razy w roku, odpowiednio w marcu i październiku.
6. W sytuacji konieczności zmiany potwierdzonego już terminu spotkania Strony informują się o tym pisemnie i ustalają nowy termin.
7. Spotkania doraźne są protokołowane i kończą się podpisaniem protokołu przez wszystkich uczestników spotkania. Protokolanta wyznacza Pracodawca.
8. Komisja Zakładowa może zapraszać na spotkania z pracodawcą ekspertów z poza zakładu. Pełnomocnictwo eksperta Komisja Zakładowa ma obowiązek przedstawić Pracodawcy najpóźniej na początku spotkania.
9. Najpóźniej na 3 dni przed spotkaniem Komisja Zakładowa ma obowiązek każdorazowo przed spotkaniem na które zaprasza eksperta związkowego powiadomić o tym fakcie Pracodawcę.
10. Komisja Zakładowa niezwłocznie zawiadomi pracodawcę, jeżeli jej pełnomocnik stały zostanie odwołany.
11. Najpóźniej na 3 dni przed spotkaniem ze Związkiem zawodowym Pracodawca informuje Komisję Zakładową, kto ze strony Pracodawcy będzie uczestniczył w spotkaniu.

§ 7

Zasady rozstrzygania sporów lub konfliktów

1. Strony dążą do rozwiązywania problemów i/lub kwestii spornych na drodze wzajemnych rozmów, które podejmowane są w pierwszej kolejności przed podjęciem innych działań prawnych.
2. Gdy zaistnieje wydarzenie wywołujące spór Przewodniczący zakładowej organizacji związkowej informuje na piśmie o tym fakcie Kierownika Jeżeli w terminie 2 dni Kierownik nie spotka się z Przewodniczącym w danej sprawie lub spotkanie nie rozwiąże problemu, może on wystąpić na piśmie w tej sprawie do Dyrektora Jeżeli Dyrektor nie wyznaczy terminu spotkania w terminie 5 dni lub spotkanie nie rozwiąże problemu każda ze Stron ma prawo skierować daną sprawę do rozpatrzenia przez Zespół Wspólny składając w tej materii odpowiedni wniosek.
3. Wniosek, o którym mowa w pkt. 2 powinien precyzować problem, który ma być rozstrzygnięty przez Zespół Wspólny oraz zawierać opis danej sprawy. Wniosek jest kierowany odpowiednio do Pracodawcy i Przewodniczącego Komisji Zakładowej i jest wiążący dla Stron.
4. Zespół Wspólny jest powoływany w ciągu 7 dni od złożenia stosownego wniosku przez jedną ze Stron.
5. Zespół Wspólny składa się z dwóch Przedstawicieli Pracodawcy i dwóch Przedstawicieli Komisji Zakładowej powoływanych odpowiednio przez Strony.

6. Zespół Wspólny przedstawia swoje stanowisko w ciągu 14 dni. Termin ten może być wydłużony jedynie za zgodą obu Stron.
7. Członkowie Zespołu Wspólnego badają dany problem i przedstawiają swoje stanowisko lub proponują alternatywne rozwiązanie. Uzgodnione stanowisko jest wiążące i ostateczne dla Stron.
8. W sytuacjach szczególnych i uzasadnionych, wymaganych ze względu na wagę rozpatrywanego problemu Zespół Wspólny może powołać eksperta w celu przedstawienia niezależnej opinii w danej sprawie. Koszty uzyskania opinii eksperta pokrywają wspólnie Strony, o ile nie postanowią inaczej.

§ 7

Postanowienia końcowe

1. W pierwszym kwartale każdego roku Strony niniejszego porozumienia dokonują oceny realizacji jego postanowień.
 2. Zmiana niniejszego Porozumienia wymaga pisemnej zgody obu Stron w formie aneksu.
 3. Porozumienie może zostać wypowiedziane przez każdą ze Stron z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na ostatni dzień miesiąca.
 4. Porozumienie może być rozwiązane w każdej chwili, bez zachowania jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia, za pisemną zgodą obu Stron.
 5. W kwestiach nie uregulowanych niniejszym Porozumieniem mają zastosowanie obowiązujące przepisy prawa.
 6. Porozumienie sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze Stron.
- *Wzór opracowała Ewa Podgórska-Rakiel, specjalista Działu Prawnego KK NSZZ „Solidarność”.*

Z PRAC KKR

POSIEDZENIE KRAJOWEJ KOMISJI REWIZYJNEJ

W dniu 9 grudnia ub. roku w Oddziale Komisji Krajowej w Warszawie odbyło się kolejne posiedzenie Krajowej Komisji Rewizyjnej. Podczas posiedzenia zespoły kontrolne KKR przedstawiły informację z kontroli:

- realizacji Uchwały KK nr 153/03 ws. kontroli odprowadzania składek członkowskich,
- wykorzystania środków transportu będących własnością Komisji Krajowej i wykorzystania samochodów prywatnych do celów służbowych

Ponadto zespół ds. kontroli realizacji Uchwały KK nr 182/03 ws. sprzedaży nieruchomości przy ul. Oboźnej 7 przed-

stawił informację z przebiegu dotychczasowych prac kontrolnych.

KKR podjęła stanowisko ws. sprzedaży nieruchomości przy ul. Oboźnej w Warszawie.

KKR zdecydowała o przeprowadzeniu następujących kontroli:

- - Decyzji Prezydium KK nr 285/04 ws. pożyczki dla Fundacji Centrum Solidarności,
- - Uchwały KK nr 120/02 ws. pożyczki dla ZR Dolny Śląsk,
- - Uchwały KK nr 178/03 ws. pożyczki dla Regionu Śląsk Opolski

Przewodniczący KKR przedstawił korespondencję kierowaną przez struktury

Związku do Krajowej Komisji Rewizyjnej, a KKR podjęła w tych sprawach stosowne decyzje.

Poniżej zamieszczamy Uchwały i Stanowisko podjęte przez Krajową Komisję Rewizyjną w trakcie w/w posiedzenia.

Ponadto - jak zwykle podczas posiedzeń KKR - przewodniczący poinformował o pracach Prezydium KKR.

Uchwała nr 42/VI/2004 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. przyjęcia protokołu z kontroli realizacji Uchwały KK nr 155/03 ws. kontroli odprowadzania składek członkowskich (zm. Uchwałą KK nr 166/03 ws. nowelizacji uchwały KK nr 155/03)

Krajowa Komisja Rewizyjna przyjmuje protokół z kontroli realizacji Uchwały KK nr 155/03 ws. kontroli odprowadzania składek członkowskich (zm. Uchwałą KK nr 166/03 ws. nowelizacji uchwały KK nr 155/03).

Protokół wraz z załącznikami stanowi integralną część niniejszej uchwały.

Uchwała nr 43/VI/2004 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. przyjęcia protokołu z kontroli wykorzystania środków transportu będących własnością Komisji Krajowej i wykorzystania samochodów prywatnych do celów służbowych

Krajowa Komisja Rewizyjna przyjmuje protokół z kontroli wykorzystania środków transportu będących własnością Komisji Krajowej i wykorzystania samochodów prywatnych do celów służbowych.

Protokół wraz z załącznikami stanowi integralną część niniejszej uchwały.

Uchwała nr 44/VI/2004 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. kontroli Decyzji Prezydium KK nr 285/04 ws. pożyczki dla Fundacji Centrum Solidarności

Krajowa Komisja Rewizyjna powołuje zespół w składzie: Adam Binduga, Przemysław Bogusławski, Ryszard Masłowski do kontroli Decyzji Prezydium KK nr 285/04 ws. pożyczki dla Fundacji Centrum Solidarności.

Uchwała nr 45/VI/2004 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. kontroli Uchwały KK nr 120/02 ws. pożyczki dla ZR Dolny Śląsk

Krajowa Komisja Rewizyjna powołuje zespół w składzie: Adam Binduga, Andrzej Budzyk, Cecylia Gonet, Jacek Śródka do kontroli Uchwały KK nr 120/02 ws. pożyczki dla ZR Dolny Śląsk.

Uchwała nr 46/VI/2004 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. kontroli Uchwały KK nr 178/03 ws. pożyczki dla Regionu Śląsk Opolski

Krajowa Komisja Rewizyjna powołuje zespół w składzie: Adam Binduga, Andrzej Budzyk, Grażyna Sadowska do kontroli Uchwały KK nr 178/03 ws. pożyczki dla Regionu Śląsk Opolski.

Stanowisko nr 1/VI/2004 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. sprzedaży nieruchomości przy ul. Oboźnej w Warszawie

Krajowa Komisja Rewizyjna, po zapoznaniu się z wstępną informacją Zespołu KKR do kontroli realizacji Uchwały KK nr 182/03 ws. sprzedaży nieruchomości przy ul. Oboźnej 7, uznaje przyjętą procedurę sprzedaży z pominięciem przetargu otwartego za niewłaściwą.

- Informacja przygotowana przez Adama Bindugę - przewodniczącego KKR